

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/74/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213204062
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:4213204062.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci navrhovateľa: Secapital S.á.r.L., 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxembursko, IČ: B 108305, v konaní zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., Jilemnického 30, Martin, proti odporcovi: G. A., Q.. X.X.XXXX, U. I. J. XXXX/XX, X., o zaplatenie 2.685,43 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 2 270,62 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 1.6.2010 až do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa titulom súdneho poplatku sumu vo výške 112,70 € a titulom trov právneho zastúpenia sumu vo výške 199,93 €, to všetko v mesačných splátkach vo výške 50,- €, splatných vždy do posledného kalendárneho dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením či i len jednej splátky má za následok zročnosť celého dlhu.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a.

Súd u r č u j e , že zmluvné podmienky dojednané medzi Consumer Finance Holding a.s. a odporcom vo Všeobecných podmienkach platných od 1.1.2008, uvedené v bode 12.2 "Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou.", v bode 12.4 " Súčasťou pohľadávky Spoločnosti voči Klientovi sú aj náklady vynaložené Spoločnosťou so zabezpečením vymáhania pohľadávky.", sú ako neprijateľné, n e p l a t n é .

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 28.2.2013 právny predchodca navrhovateľa (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) súdu doručil návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 2.685,43 € spolu s príslušenstvom (úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.685,43 € od 1.6.2010 do zaplatenia) a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že odporca so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. uzatvoril dňa 20.9.2009 zmluvu o pôžičke č. 5003252, na základe ktorej mu boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré sa odporca zaviazal splatiť 51 mesačnými splátkami po 80,37 € mesačne. Odporca titulom pôžičky uhradil sumu 717,11 €. Keďže odporca porušil svoje zmluvné povinnosti, listom zo dňa 18.5.2010 vypovedal zmluvu a odporcu vyzval na okamžitú úhradu celej dlžnej sumy naraz.

Odporca s podaným návrhom súhlasil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením obsahu žiadosti/zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky, všeobecných obchodných podmienok, výpovede zmluvy, kópie doručky, zmluvy o postúpení pohľadávok spolu s prílohou, výpisu z príslušnej evidencie navrhovateľa, uznesenia č.k. 14C/74/2013-38 zo dňa 14.11.2013, prehľadu splátok a ostatných ku spisu pripojených listín, prečítaním a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi navrhovateľom a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. dňa 17.3.2013, navrhovateľ nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči odporcovi titulom zmluvy č. 5003252 zo dňa 20.9.2009, ktorá je predmetom tohto konania. Tunajší súd uznesením č.k. 14C/74/2013-38 zo dňa 14.11.2013 pripustil zmenu účastníka na strane navrhovateľa tak, že na miesto pôvodného navrhovateľa (spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.) do konania vstúpila spoločnosť Secapital S.á.r.L..

Ako vyplynulo z predloženej žiadosti/zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky zo dňa 20.9.2009, predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 2.663,48 € za účelom uhradenia záväzkov odporcu voči spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.. Konkrétne išlo o záväzky odporcu voči divízii Slovenská požičovňa, ev. číslo 7034962, dátum uzatvorenia zmluvy 18.1.2008, výška pohľadávky: 626,01 €, voči divízii Slovenská požičovňa, ev. číslo 6046912, dátum uzatvorenia zmluvy: 29.4.2008, výška pohľadávky: 655,15 €, voči divízii Slovenská požičovňa, ev. číslo 7041962, dátum uzatvorenia zmluvy: 24.6.2008, výška pohľadávky: 685,36 € a voči divízii Slovenská požičovňa, ev. číslo 7044918, dátum uzatvorenia zmluvy: 3.9.2008, výška pohľadávky: 696,96 €. V zmluve bolo určené splácanie poskytnutej pôžičky v mesačných splátkach po 80,37 € s dobou splácania 51 mesiacov. Ako vyplynulo z podania právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 18.5.2010, tento ku dňu 20.4.2010 vypovedal zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003252 a odporcu vyzval na úhradu dlžnej sumy 2.746,62 € do 5 dní od vypovedania zmluvy. Odporca prevzal predmetnú výpoveď zo zmluvy dňa 26.5.2010. Z predloženého prehľadu úhrad vyplynulo, že odporca právne predchodcovi navrhovateľa zaplatil celkove sumu vo výške 717,11 €.

Odporca s podaným návrhom súhlasil. Uviedol, že v čase, keď si bral od právneho predchodcu navrhovateľa pôžičku, bol zamestnaný v spoločnosti Q. X.. Neskôr však stratil zamestnanie. Potom bol viackrát zamestnaný, avšak jeho príjem nedosahoval výšku dostatočnú na úhradu dlžnej sumy. V súčasnej dobe je nezamestnaný, vedený v evidencii nezamestnaných úradu práce. Na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 7.5.2014 mu bola priznaná dávka v nezamestnanosti vo výške 50 % sumy vymeriavacieho denného základu. V mesiaci júl 2014 mu titulom dávky v nezamestnanosti bola vyplatená suma 90,- €. Má jednu vyživovaciu povinnosť voči mal. G. A., Q.. X.X.XXXX s určenou vyživovacou povinnosťou vo výške 80,- € mesačne. Výživné aj platí. Žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá sa v mesiaci júl 2014 zamestnala, pričom očakávaný príjem by mala mať vo výške 300,- €. V súvislosti s bývaním majú mesačné výdavky vo výške 200,- €, s ktorých úhradou im vypomáha jeho brat X. A.Š.. Tento je zamestnaný v zahraničí a sumu 200,- € mesačne im posieľa domov. Doposiaľ si napriek snahe zamestnanie nenašiel. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, osobné motorové vozidlo ani inú hnuťnú vec väčšej hodnoty. Žiadal preto, aby mu súd umožnil zaplatiť dlžnú sumu v splátkach po 50,- € mesačne s lehotou splatnosti do posledného dňa v mesiaci.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a, b zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004, predpisom *lex specialis*, s poukazom na 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a § 120 ods. 1 vety prvej O.s.p., alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

Navrhovateľ sa v tomto konaní domáhal zaplataenia pôžičky, sankčnej pokuty, pokuty za vypovedanie ako aj pokuty za omeškania, ktoré boli medzi účastníkmi zmluvy dojednané pre prípad porušenia zmluvy.

Podľa bodu 12.2. Všeobecných obchodných podmienok si navrhovateľ uplatnil na zaplatenie i zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky, ktorá zmluvná pokuta je v zmysle bodu 12.2. všeobecných obchodných podmienok splatná v 30 deň po splatnosti jednotlivej splátky. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre prípad omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky.

Podľa bodu 12.4. Všeobecných obchodných podmienok, súčasťou pohľadávky Spoločnosti voči Klientovi sú aj náklady vynaložené Spoločnosťou na zabezpečenie vymáhania pohľadávky.

Navrhovateľ ako právny dôvod vzniku svojho uplatneného nároku udával zmluvu o úvere a teda súd sa musel zaoberať otázkou, či táto spotrebiteľská zmluva (podľa obsahu) bola uzavretá v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami.

Navrhovateľ sa v tomto konaní domáhal zaplatenia dlžnej istiny úveru a sankčnej pokuty, ktorá bola medzi účastníkmi zmluvy dojednaná pre prípad porušenia zmluvy.

V danom prípade sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaplatenia dlžnej sumy titulom poskytnutej pôžičky. Súd na predmetný záväzkovoprávny vzťah aplikoval príslušné ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 258/2001 Z.Z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, keďže predmetný záväzkovoprávny vzťah považoval za spotrebiteľský, pričom medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 2 písm. a, b zákona č. 258/2001 Z.z.). Súd mal v konaní preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom došlo dňa 20.9.2009 k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej boli odporcovi poskytnuté finančné prostriedky na prefinancovanie skôr poskytnutých pôžičiek, ktoré sa zaviazal vrátiť právnemu predchodcovi navrhovateľa v mesačných splátkach po 80,37 € s dobou splácania 51 mesiacov, celkovo vo výške 4.098,87 €. Odporca titulom poskytnutého úveru uhradil sumu 717,11 €. Navrhovateľ vyčíslil svoju pohľadávku nasledovne: titulom dlžnej istiny suma vo výške 2.270,62 € (2.663,48 € (suma poskytnutej pôžičky) - 392,86 € (suma prislúchajúcej platby započítaná na istinu)), titulom zmluvnej pokuty suma vo výške 349,44 € a titulom nákladov v súvislosti s vymáhaním pohľadávky 65,37 €, celkovo teda sumu vo výške 2.685,43 €.

Z vykonaného dokazovania nebolo sporné, že navrhovateľ na základe zmluvy o pôžičke odporcovi poskytol úver vo výške 2.663,48 €. Taktiež nebolo sporné, že odporca titulom úveru zaplatil sumu 717,11 €, z ktorej sumy bola suma vo výške 392,86 € započítaná na dlžnú istinu. Súd preto v časti zaplatenia uplatnenej istiny pozostávajúcej z nezaplatennej časti úveru vo výške 2.270,64 € návrhu vyhovel. Súd priznal podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. navrhovateľovi aj úroky z omeškania a to dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na plnenie určenej vo výpovedi zo zmluvy (odporca prevzal výpoveď zo zmluvy dňa 26.5.2010, pričom lehota na dobrovoľné plnenie uplynula dňa 31.5.2010).

V časti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty a nákladov v súvislosti s vymáhaním pohľadávky súd návrh zamietol z dôvodu, že určil neprijateľnosť týchto zmluvných podmienok. Neprijateľné zmluvné podmienky sú neplatné, na ich základe nevzniká právo navrhovateľovi na zaplatenie nárokov vyplývajúcich z takýchto zmluvných podmienok. Dojednania upravené v bodoch 12.2. a 12.4. všeobecných obchodných podmienok súd považoval za neprijateľné podmienky jednoznačne poškodzujúce spotrebiteľa predovšetkým preto, že tieto dojednania neboli v zmluve dojednané, boli určené len vo všeobecných podmienkach. Pri uzatváraní zmluvy medzi jej účastníkmi bol použitý štandardný formulár s vopred určenými podmienkami a obsahom a preto spotrebiteľ nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa názoru súdu sama tá skutočnosť, že pokuta a náklady v súvislosti s vymáhaním pohľadávky neboli uvedené v zmluve o poskytnutí pôžičky (ale boli upravené vo formulárovej podobe všeobecných obchodných podmienok), vnáša do tohto právneho vzťahu značný nepomer majúci dopad aj na vznik povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu, ako aj náklady v súvislosti s vymáhaním pohľadávky,

ktorých výška nebola ani vo všeobecných obchodných podmienkach ustálená. Pritom zmluvná pokuta predstavuje viacnásobný postih odporcu za nedodržanie rovnakej zmluvnej podmienky, a to nedodržanie splátkového kalendára. Vo všeobecných podmienkach dodávateľ pre spotrebiteľa v neprehľadnej, zložito formulovanej a miniatúrnymi písmenami písanej forme zapracoval také zmluvné dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa. Súd pri zohľadnení všetkých týchto skutočností dospel k záveru, že dojednania účastníkov zmluvy o zmluvnej pokute a nákladoch v súvislosti s vymáhaním pohľadávky sú neprijateľné a preto podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka (pre ich rozpor s dobrými mravmi) neplatné. Na základe takýchto neplatných zmluvných dojednaní právnemu predchodcovi navrhovateľa nevznikol nárok na zaplatenie uplatnenej zmluvnej pokuty ani nákladov v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktorých dôvodnosť a výšku navrhovateľ v konaní ani nepreukázal. Z tohto dôvodu súd uplatnený nárok navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V danej právnej veci bol navrhovateľ v časti konania o zaplatenie sumy 2.270,62 € s príslušenstvom úspešným účastníkom. Neúspech mal v časti konania o zaplatenie sumy 414,81 €.

Navrhovateľ si titulom náhrady trov konania uplatnil na zaplatenie náhradu zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 161,- € a náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby po 111,20 € (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd), 2 x režijný paušál po 7,81 € a náhradu DPH, celkove titulom trov právneho zastúpenia sumu 285,62 €. S ohľadom na pomer úspechu a neúspechu účastníkov (keď navrhovateľ bol v konaní úspešný v rozsahu 85 % a neúspešný v rozsahu 15 %), súd priznal navrhovateľovi titulom náhrady trov konania sumu zodpovedajúcu 70 % ($85 - 15 = 70$) z celkových priznaných trov konania. Titulom zaplateného súdneho poplatku tak súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 112,70 € (70 % zo sumy 161,- €) a titulom trov právneho zastúpenia sumu 199,93 € (70 % zo sumy uplatnenej náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré trovy boli zo strany navrhovateľa uplatnené v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Priznanú náhradu trov konania súd v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. zaviazal odporcu zaplatiť do rúk právneho zástupcu navrhovateľa.

Súd odporcovi vzhľadom na jeho osobné, majetkové a zárobkové pomery povolil zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. Výšku mesačnej splátky súd určil prihliadnuc na pomery odporcu, výšku dlžnej sumy i predpokladanú dobu splácania. Súd mal za to, že uloženie povinnosti zaplatenia dlžnej sumy v splátkach a ich výška s ohľadom na postavenie obchodnej spoločnosti navrhovateľa na finančnom trhu nijako neohrozí jeho ďalšie podnikateľské aktivity a ani vážne nezasiahne jeho majetkovú sféru.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho

doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.